

DZIENNIK PRAW

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 5.

15 maja 1918.

Treść:	8. Dekret Rady Regencyjnej o utworzeniu Ministerstwa Zdrowia Publicznego, Opieki Społecznej i Ochrony Pracy	21
	9. Dekret Rady Regencyjnej w przedmiocie doręczania wezwań oraz zawiadomień w sprawach cywilnych przez magistraty i wójtów gmin	22
	10. Dekret Rady Regencyjnej w przedmiocie Przepisów dla Kormorników	23
	11. Reskrypt Rady Regencyjnej w przedmiocie utworzenia Król. Polskiego Sądu Okręgowego w Zamościu.	25
	12. Przepisy wykonawcze do Reskryptu Rady Regencyjnej w przedmiocie utworzenia Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego w Zamościu	26

8.

DEKRET

Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego o utworzeniu Ministerstwa Zdrowia Publicznego, Opieki Społecznej i Ochrony Pracy.

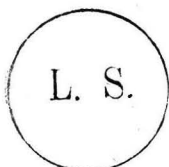
My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, stanowimy, co następuje:

Art. 1. Z zakresu kompetencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, określonej w art. 24 dekretu Naszego o Tymczasowej Organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem z dnia 3-go stycznia 1918 r., wyłącza się sprawy służby zdrowia. Równocześnie rozszerza się określoną w art. 29 tegoż dekretu kompetencję Ministerstwa Opieki Społecznej i Ochrony Pracy przez przekazanie mu spraw publicznej służby zdrowia. Tak rozszerzony

urząd otrzyma nazwę Ministerstwa Zdrowia Publicznego, Opieki Społecznej i Ochrony Pracy.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu powierzamy Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Zdrowia Publicznego, Opieki Społecznej i Ochrony Pracy, którzy mają się porozumieć także co do wydania wszelkich zarządzeń przejściowych, jakie okażą się potrzebne wskutek dokonania zmiany kompetencji obu Ministerstw.

Dan w Warszawie, dnia 4 kwietnia 1918 r.

† *Aleksander Kakowski, Arcybiskup*

Józef Ostrowski

Zdz. Lubomirski

Steczkoński.

Stecki.

Chodźko.

9.

DEKRET

Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego w przedmiocie doręczania wezwań oraz zawiadomień w sprawach cywilnych przez magistraty i wójtów gmin.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy, jak następuje:

Art. 1. W sprawach cywilnych wszelkie wezwania i zawiadomienia poza obrębem miejscowości, w której ma swoją siedzibę woźny sądowy, winny być doręczane przez magistraty lub wójtów gmin, o ile nie będzie uznane za właściwe doręczenie przez pocztę (art. 278 U. P. C.).

Art. 2. Woźni sądowi doręczają w tych miejscowościach, w których mają siedzibę.

Art. 3. Na żądanie strony, po złożeniu przez nią należnych opłat, doręczenie może być dokonane przez woźnego sądowego i poza obrębem jego siedziby.

Art. 4. Magistraty lub wójci gmin po otrzymaniu polecenia sądu obowiązani są bez zwłoki doręczenia dokonać, z zachowaniem przepisów art. 282—289 Ustawy Postępowania Cywilnego.

Art. 5. Dokument doręczenia (zwrotny egzemplarz) winien być zwrócony do Sądu z odpowiednią adnotacją niezwłocznie.

Art. 6. O ile doręczenie ma być dokonane w innym okręgu sądowym, Sąd zależnie od okoliczności przesyła wezwanie albo do właściwego